

[Sundhedsministeren]

Sundhedsministeriet har ikke på det foreliggende grundlag kunnet vurdere undersøgelsens metode og repræsentativitet og dermed pålidelighed.

I betænkning nr. 1156 om priser og konkurrenceforhold på lægemiddelområdet er det anslået, at sygesikringstilskud og primærkommunale tilskud til lægemidler i primærsektoren udgør knap 52 pct. af de samlede medicinudgifter i primærsektoren, mens forbrugernes andel udgør godt 48 pct.

En anden metode til at vurdere medicintilskuddenes relative størrelse er at betragte graden af det offentlige finansiering af de totale medicinudgifter.

En sådan opgørelse er foretaget af Mefa og gengivet i besvarelsen af Folketingets Sundhedsudvalgs spørgsmål nr. 15 (L 196-bilag 15). Det fremgår heraf, at den offentlige andel af de samlede medicinudgifter i Danmark udgør 61 pct., hvilket er på linie med de fleste EF-medlemslande, herunder for eksempel Vesttyskland. Den private andel af medicinudgifterne fremkommer som en residual og er i denne undersøgelse 39 pct. i Danmark. Sundhedsministeriet har heller ikke kunnet vurdere denne undersøgelses pålidelighed. Der henvises til den tidligere nævnte besvarelse, idet det dog skal fremhæves, at det offentlige udgifter til medicin på sygehusene er medregnet, mens egenbetalingsgrænsen for medicintilskud efter sygesikringsloven, der træder i kraft 1. juli 1989, ikke er medregnet.

I det omfang BEUC-undersøgelsens oplysninger om patienternes procentvise egenbetaling kan forstås således, at den resterende del af udgifterne afholdes af det offentlige, finder Sundhedsministeriet det vanskeligt at vurdere, om der er overensstemmelse med Mefas opgørelse, således at det ikke på det foreliggende grundlag findes muligt at fastslå, hvorvidt patienternes andel af udgifterne til medicin i Danmark afviger væsentligt fra andre europæiske landes.

Spm. nr. S 927

Til *boligministeren* (22/6 89) af:

Lissa Mathiasen (S):

»Hvorledes udbydes renoverings-, forbedrings- og vedligeholdelsesarbejder, herunder projektering, i statslige ejendomme, og hvorle-

des sikrer ministeren, at lokale virksomheder får mulighed for at byde på arbejderne?«

Begrundelse

Det er vurderingen blandt mindre og mellemstore firmaer i bl.a. Århus, at de ikke gøres bekendt med og dermed ikke får mulighed for at byde på de nævnte arbejder på statslige ejendomme. Indtrykket blandt lokale firmaer er, at arbejderne som hovedregel bliver udført af virksomheder med hovedsæde i hovedstadsområdet, uden at de på noget tidspunkt har haft mulighed for at gøre sig gældende.

Svar (30/6 89):

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Reglerne om udbud fremgår af Byggestyrelsens cirkulære af 14/4 1989 om udbud af bygge- og anlægsarbejder.

Ved udbud kan bygherren frit vælge mellem offentligt og begrænset udbud samt i visse tilfælde underhåndsbud.

Ved offentligt udbud må arbejdet ikke forbeholdes bydende fra et bestemt lokalt område eller bestemte grupper af erhvervsdrivende.

Ved begrænset udbud skal der indbydes mindst 3 og normalt højst 5 bydende. Mindst 2 af de indbudte skal være fra områder uden for det lokale område. Endvidere gælder bl.a., at bygherrer med vedvarende bygge- og anlægsvirksomhed ikke må indbyde den samme kreds af virksomheder ved hvert udbud.

Underhåndsbud kan f.eks. indhentes

1. på arbejder, hvis omfang, kvalitet eller tidsforløb kun med stor vanskelighed kan fastlægges i et udbudsgrundlag, såsom visse restaurerings-, reparations- og ombygningsarbejder,
2. på arbejder med en anslået samlet byggeudgift på 400.000 kr. eller derunder,
3. når kun én virksomhed har praktisk mulighed for at udføre arbejdet.

Udbud af renoverings- og vedligeholdelsesarbejder kan således ske ved indhentning af underhåndsbud. Et rundspørge blandt de større statslige byggende styrelser bekræfter Boligministeriets opfattelse af, at mindre renoverings- og vedligeholdelsesarbejder typisk altid udføres af lokale virksomheder efter indhentning af underhåndsbud. Ved byggearbejder, der skal udbydes efter reglerne om begrænset udbud, er der som nævnt krav om, at der skal være såvel